



Heinricus Iustingensis in sua patria literarum fundamēta egregiè didicit, atq; postea in Tubingēsi Academia artibus & linguis, ac in primis Poëticae diligentem operam nauauit. In ijs quoq; studijs foelici ingenio fretus adeò excelluit, ut apud omnes in magna esset existimatione. Itaque à Maximiliano Cēsare Poëta Laureatus factus, atq; postea inter Tubingenses professores receptus fuit. Scripsit is artem condendorum carminū, quæ Tubingæ 1515 est edita. Deinde puerorum institutionem, atq; triumphum Veneris. præterea rationē conscribendi epistolas, atq; Latinæ linguæ proprietates. Extant quoq; eius uariæ lucubrationes

pro Latinis dictionibus restaurandis, utpote de nominibus artificum, de nominibus morborum humani corporis Græcis atq; Latinis, de nominibus sanctorum cum eorum interpretatione, de nominibus officiorum apud principes, atq; Vocabularium optimarum dictionum. Hoc modo factum ut Bebelius ad bonarum literarum studia iuuanda natus, sibi magnam apud doctos gratiam conciliarit, atq; nominis sui celebritatem etiam ad posteros propagarit. Con. Lycost.